

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Henning Jensen (S):

Dette forslag skal ses i lyset af de bestræbelser, der gøres for at flytte så at sige al sygebehandling fra staten over til amterne, og det må være en rigtig tanke. Men der er jo naturligvis også penge i dette forslag, og det drejer sig om at flytte 321 mill. kr. fra amterne til statskassen i forbindelse med specialbehandling på en række institutioner.

Jeg tror nok, vi må erkende, at dette forslag i det store hele kan accepteres, men vi må nok alligevel understrege, at forholdet omkring undervisningssengene i Århus ikke er 100 pct. acceptable, og derfor synes jeg, at der er grund til at hilse med tilfredshed, at indenrigsministeren har foretaget nogle beregninger, der har ført til et ændringsforslag, som betyder, at man nu kan tilføre 30 mill. kr. som kompensation til Århus amtskommune for de udgifter, den har i forbindelse med disse undervisningssenge. Dette beløb dækker ikke udgifterne fuldt ud, og det kan man i og for sig beklage, men da de 321 mill. kr. jo skal tilgå statskassen, så var der altså ikke andre muligheder end at lave en anden beregning og dermed i hvert fald skabe forudsætninger for, at en del af problemerne bliver løst med dette ændringsforslag.

Jeg synes også, der er grund til at hilse med tilfredshed, at udvalget er enigt om i betænkningen at udtrykke ønske om, at man tilstræber at arbejde for, at der tages mere ligeligt hensyn til alle landsdele. Jeg synes, det er væsentligt, at vi har fået det med i betænkningen, og det er mit håb, at det skal lykkes indenrigsministeren og andre i løbet af kort tid at få skabt en mere hensigtsmæssig ordning end den, vi har omkring Århus og undervisningssengene. Jeg kan på min gruppes vegne anbefale ministerens ændringsforslag og skal ligeledes anbefale, at

man afviser ændringsforslaget fra fremskridtspartiet, som vi finder er urealistisk.

Erlendsson (FP):

I dag har Danmark 3 indbyrdes uafhængige medicinske fakulteter, nemlig ved universiteterne i København, i Århus og i Odense. Ved alle disse 3 gives der undervisning til den lægevidenskabelige embedseksamen, ligesom der ved dem alle drives medicinsk forskning og postgraduat uddannelse på højt plan. Det er det, som ministeren i sine bemærkninger til lovforslaget for rigshospitalets vedkommende udtrykker ved at nævne dets særlige funktion som landshospital. Rigshospitalet er nu ikke mere landsdækkende, end at der af de 32.245 patienter, der behandlede i 1973-74, var ikke mindre end de 18.543 fra København, Frederiksberg og Københavns amt. I alt 28.650 var fra amterne øst for Store Bælt. Kun 2.682 kom fra landet vest for Store Bælt, altså mindre end 10 pct. af de indlagte. Det er da heller ikke som landshospital, men som universitets-sygehus, at rigshospitalet skal deltage i udviklingen af nye specialer og varetage den avancerede forskningsmæssigt prægede lægevidenskabelige uddannelse efter embedseksamen nøjagtig som det påhviler bl.a. universitetsklinikkerne i Århus. Ved dette lovforslag svækkes det økonomiske grundlag for Århus' vedkommende, idet man vil begrænse tilskuddet til universitetsklinikkerne dér til en størrelse, som om det drejede sig om den prægraduate undervisning på Københavns amts og Københavns kommunes 2 sygehusenheder, og det er oplagt urimeligt.

Ophævelsen af den særlige undervisningssengeordning for 191 senge, der pr. 1. april 1975 ville have givet universitetsklinikkerne i Århus et tilskud på ca. 58 mill. kr., skulle modsvare ca. 500 mill. kr., som 1.650 undervisningssenge til avanceret forskningspræget uddannelse på rigshospitalet betyder for Københavns universitet. Der er ikke noget forhold imellem disse 2 tal, når man henholder sig til, hvad der sker på de 2 universiteter i lægelig henseende. Det havde været mere ærligt, om ministeren havde sagt rent ud, at man nu vil føre den lægevidenskabelige uddannelse tilbage til København. Vil Århus være med, må der ydes lokale ofre ligesom i 1932, da det hele begyndte. Hvor